

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Лютий – Березень 2025р., 52

Найбільша проблема людини

Як людині правильно планувати майбутнє?

Відповідь на це запитання в статті
“Але виповниться задум Господній”
на стор. 2

Покладіться на Божі пророцтва – так само, як ви довіряєте Божому Синові

Про непохитність пророцтв Біблії
читайте статтю на стор. 3

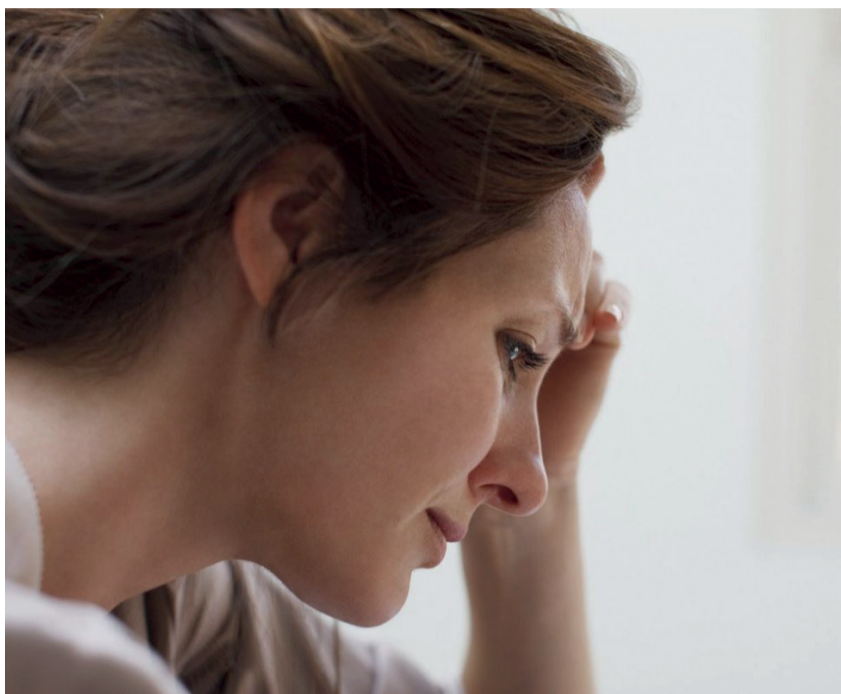
Сімейні тріщини з'являються від різних навантажень: фізичних, емоційних, моральних, духовних...

Пізнавальну статтю про тріщини,
які можуть виникати в сімейних
відносинах, читайте на стор. 4

Чому існує так багато релігій? Чи всі релігії ведуть до Бога?

Відповіді на ці запитання
в однойменній статті на стор. 6

Коли ми говоримо про те, що людині вкрай важливо мати глибокі стосунки з Богом, то ми, найперше, говоримо про спасіння. І найбільшою проблемою людини в досягненні спасіння є абсолютна гріховність і відокремленість від Бога. Більше того, людина сама по собі нічого з цим не може вдіяти. Послання до Римлян 3:23 говорить: «Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави». В нас, нажал, є природне (внутрішнє) бажання грішити та ігнорувати Божі принципи для життя.

Дуже часто нашими лозунгами є наступні ствердження:

- Намагайся бути першим. Роби все по-своєму.
- Якщо це тобі вигідно – роби це, незважаючи на те, що Бог про це говорить.
- Це моє життя і я буду робити все, що мені подобається.

І є ще багато подібних висловлювань, якими ми оперуємо, щоб захистити і виправдати свій гріховний спосіб життя.

Чому людина не живе так, як говорить Бог у Своєму Слові? Тому, що ми всі вже народжуємось в гріхах, відділеними від Бога. Зверніть увагу на декілька біблійних віршів, які показують усю складність нашого становища перед Богом.

Ісаї 53:6 – пророк Ісаї стверджує, що всі ми, всі без виключення збилися з правильної (Божої) дороги життя. Кожен ходить своєю дорогою, як йому заманеться. Це подібно до овечок, які пасуться без нагляду пастуха і ходять, де їм заманеться.

1 Івана 1:8 – проблема також в тому, що людина, в більшості,

не визнає себе гріховною або применшує складність свого становища. Цей вірш говорить нам, що коли стоїмо на такій або подібній позиції, ми обманюємо самі себе. І тим більше, якщо стверджуємо, що ми без гріха – це вже говорить про те, що ми грішимо.

Ісаї 59:2 – знову вертаємось до пророка Ісаї. Ви можете переконатися на власному житті, спостерігаючи за собою, що неможливо прожити хоча б день і не згрішити. Саме про це стверджує цей вірш: наші щоденні гріхи, переступи віддаляють нас від Бога. Гріх зруйнував стосунки людини і Бога, він руйнує ці стосунки і сьогодні. І це є найбільшою проблемою людини, моєю і вашою.

Ми дуже часто думаємо, що наші проблеми обмежені тільки сім'єю або тільки нашим бізнесом, роботою, здоров'ям. Істина в тому, що наші неправильні стосунки з Богом викликають проблеми в кожній сфері нашого життя: в шлюбі, кар'єрі, стосунках з людьми, фінансах, тощо. Проблеми, які викликає гріх в житті людини є жахливими. Але найбільшою проблемою є, коли люди пробують різні шляхи, щоб вирішити свої негаразди, перш ніж звернутися до Бога. *Приповіді Соломона 16:25* говорять такі слова:

«Буває, дорога людині здається простою, та кінець її – стежка до смерті»

Навіть коли люди знають, що понад усе в житті потребують Бога, вони все одно

досить часто обирають неправильні шляхи, свої шляхи, щоб виправдати себе, якимось звільнитися від гріха і говорять наступне:

- Моя мама була християнкою, тому...
- Неважливо у що ти віриш, просто будь щирим.
- Я сам зможу покинути усі свої погані звички.
- Я старатимусь, буду працювати дуже важко і заслужу звільнення від гріхів.
- Я буду релігійним і ходитиму в церкву.

Якщо у вас також закралась десь така думка, перечитайте ще раз уважно *Приповіді Соломона 16:25*. Всі вище перераховані слова є ніщо інше, як людські різноманітні спроби догодити Богу, але які в кінцевому результаті не вирішують головної проблеми – проблеми залежності від гріха. Адже єдиним рішенням головної проблеми людини – є Ісус Христос.

Дні минають швидко

Дні минають швидко,
мов на крилах,
З днями пролетить життя,
І свої розправивши вітрила,
Відлетить у майбуття.

Поки угорі синіє небо,
Квітнуть молоді літа;
Часу марно гаяти не треба,
Вічність часу не верта.

Обіб'ють дощі зів'яле листя,
Відсумують журавлі.
Відлунає пісня урочиста,
Змовкне у вечірній млі.

Не марнуй же, юність,
днів найкращих,
Бо з усіх життєвих втрат,
Втрата часу – саме є
найтяжче, –
Час – це найдорожчий скарб.

Ти життя – святий дарунок неба,
Принеси до ніг Христа.
Часу марно гаяти не треба,
Вічність часу не верта.

А літа плывуть немов на крилах,
З ними пролетить життя.
Юність, направляй свої вітрила
У щасливе майбуття.

ДАЛЕ ВИПОВНІТЬСЯ ЗАДУМ ГОСПОДНІЙ

Початок нового року – подія, яка змушує задуматися над певним пройденим проміжком часу, проаналізувати його, підбити підсумки попереднього року, осмислити те, що уже відбулося, зробити висновки з пережитого раніше. Мимоволі доводиться усвідомлювати, що час не стоїть на місці.

Людині властиво вчитися на своєму власному досвіді чи досвіді когось іншого. Переважно враховуючи саме його, вона будує свої плани на майбутнє. Але ці плани насправді спираються виключно на припущення. Плануючи своє завтра, чи навіть майбутнє в далекій перспективі, людина надіється, що воно для неї настане і вона зможе бути у ньому. Сподівання, що настане завтрашній день, є абсолютно виправданим, а от відносно чийогось місця у ньому – велике запитання.

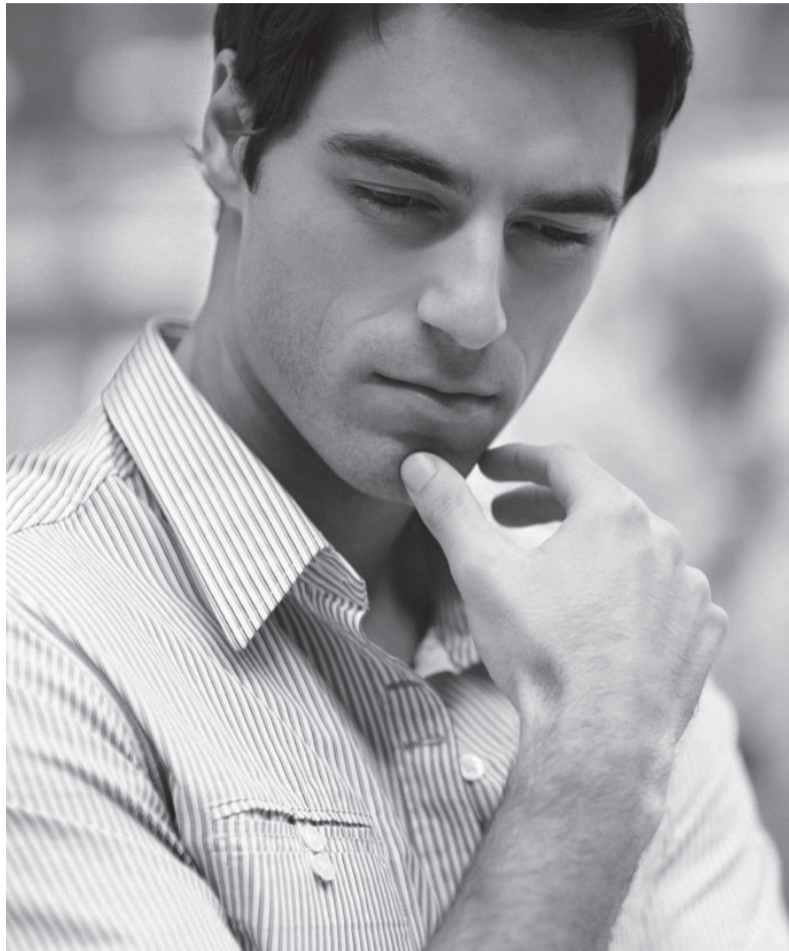
Одного разу Ісус Христос розповів Своїм слухачам *“...притчу, говорячи: «В одного багача гойно нива вродила була. І міркував він про себе й казав: «Що робити, що не маю куди зібрати плодів своїх?» І сказав: «Оце я зроблю, – порозвалюю клуні свої, і просторніші поставлю, і позбираю туди пашню свою всю та свій достаток. І скажу я душі своїй: «Душе, маєш багато добра, на багато років складеного. Спочивай, їж та пий, і веселися!» Бог же до нього прорік: «Нерозумний, – ночі цієї ось душу твою зажадають від тебе, і кому позостанеться те, що ти був наготовив?» Так буває і з тим, хто збирає для себе, та не багатіє в Бога» (Лука 12: 16-21).* Ця притча кожного змушує задуматися над тим, що життя людини короткочасне та усі можливості, які їй даються в ньому, потрібно використати так, щоб стати багатим похвалою Бога, а не нажити якомога більше статків виключно для себе, а відтак – втратити згодом все. Більшість людей влаштовують своє життя саме так, як герой цієї притчі. Увесь його зміст зводиться до задоволення примітивних потреб – їж, пий, веселися. А для цього працюють, заробляють, стараються, докладають іноді максимум зусиль.

Єдиний, Хто не є підвладний часу та знає початок і кінець усього, – Господь, Який, закликаючи Свій народ пам'ятати та аналізувати минуле, про Себе казав: *«Я, що звіщаю кінець від початку, і наперед – що не сталося ще, і що говорю: «Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню» (Ісаї 46:9, 10).*

Отже тільки Божі наміри, плани, задуми, бажання, безсумнівно, збуваються. Їм ніхто не може перешкодити, їх зупинити чи відмінити. В них – завжди найкращий намір щодо нас, вони мають вищі покликання, ніж наші особисті плани. Багато людей досягнули успіху завдяки тому, що мали стратегічне планування життя, їм вдалося це зробити вміло. Це важливе питання, яке включає в першу чергу постановку цілей та завдань в часі з врахуванням можливостей та власного потенціалу. Наслідком відсутності планування, як правило, є стихійність, невизначеність, плін за течією, рух по інерції.

Короткострокове та довгострокове планування має на меті впорядкування життя в будь-яких його напрямках – здобуття освіти, заробляння та використання коштів, заняття спортом, відпочинок, кар'єрний ріст тощо. Не є винятком в цьому і духовний ріст віруючої людини та справа її служіння Богові.

Просто неможливим є успішний навчальний процес чи то учня загальноосвітньої школи, чи студента вищого навчального закладу без календарно-тематичного планування занять на рік

та на увесь період навчання. Стратегічний план розвитку підприємства дозволяє йому нарощувати обсяги виробництва, розширювати робочі місця, покращувати умови праці та збільшувати заробітну плату працюючим. Неможливо стати олімпійським чемпіоном без продуманого, правильного графіку навчально-тренувального процесу на багато років занять тим чи іншим видом спорту. Не буде в подальшому зручним та комфортним життя людей без плану поетапної забудови мікрорайону міста, в якому слід врахувати його насиченість та необхідну інфраструктуру. В тому чи іншому випадкові для цього використовують прогнози, методи розрахунків, порівняння, аналітичні висновки тощо.

Так само не станеться духовного розвитку особистості без систематичного читання Біблії, впорядкованого молитовного життя, регулярних відвідувань Богослужіння, посиленої праці над собою в плані покращення характеру, позбавлення від поганих звичок та залежностей. І це повинно бути хоча б в загальних рисах наперед окреслено.

Отже, сьогодні дуже часто ми зустрічаємося з поняттям «планування», яке означає заздалегідь намічений порядок дій, необхідних для досягнення поставленої мети, оптимальний розподіл ресурсів для досягнення наміченої цілі.

Держава чи міжнародні об'єднання, місто чи село, організація чи корпорація, родина чи окремо взята людина здебільшого планують своє життя, намагаючись врахувати усі зовнішні і внутрішні фактори для забезпечення бажаного результату розвитку, діяльності та праці. Планування має скоріше за все управлінський характер, аніж якийсь інший. Коли йдеться про окремо взятую особу, то завдяки ньому вона впливає сама на себе шляхом дисциплінування та зобов'язання до дій. Таке планування дозволяє раціонально розпоряджатися часом, робити його насиченим справами, подіями, працею... Проте навіть далеко від Бога людина розуміє, що все врахувати та передбачити неможливо. І найкращі методики планування в тих чи інших сферах життєдіяльності, які розроблені на основі практичних рекомендацій видатних людей, працюють не завжди і не для кожного.

З цього приводу хотілося б нагадати слова апостола Якова, якими він докоряв тих християн, які в своїх планах не відводили місце Божим бажанням та рішенням відносно них, були впевнені в собі:

«А ну тепер ви, що говорите: «Сьогодні чи завтра ми підемо у те чи те місто, і там рік проживемо, та будемо торгувати й заробляти», ви, що не відаєте, що трапиться завтра, – яке ваше життя? Бо це пара, що на хвилю з'являється, а потім зникає! Замість того, щоб вам говорити: «Як хоче Господь, та будемо живі, то зробимо це або те». А тепер ви хвалитеся в своїх гордощах, – лиха всяка подібна хвальба!»

Якова 4:13-17

Гордістю називає Святе Письмо ставлення перед собою цілей і досягнення завдань, в яких не враховано в першу чергу бачення Бога відносно них і надія на їх здійснення не покладається на Нього. Складаючи свої плани на майбутнє, кожному потрібно в першу чергу зважати на волю Бога. Заможний чоловік, згаданий в притчі, міг стати багатим і в Божих очах, якби намагався набувати мудрості і дослухатися до порад Бога. Однак він не задавався такими питаннями, а влаштовував своє життя так, як вважав за потрібне. Він планував своє завтрашнє, керуючись виключно власними бажаннями та особистими вигодами.

Мудро є планувати своє майбутнє так, щоб воно узгоджувалося з волею Божою. Колись люди не звертали уваги на поведінку праведного Ноя, який був зайнятий незвичними для усіх його оточуючих справами. Але прийшов час і всі пересвідчилися, що саме спосіб його особистого життя та його сім'ї був наймудрішим, багато років наполегливої праці не були витрачені марно. Тому Ісус Христос навчав Своїх сучасників:

«Як було за днів Ноевих, так буде і прихід Сина Людського. Бо так само, як за днів до потопа всі іли й пили, женилися й заміж виходили, аж до дня, «коли Ной увійшов до ковчегу», і не знали, аж поки потоп прийшов та й усіх забрав, – так буде і прихід Сина Людського»

Матвія 24:37-39

Нічого не зміниться впродовж тисяч років від Ноя. Такі ж самі потреби та бажання домінуватимуть, як і в давнину. За такими ж самими мотивами плануватимуть життя люди.

Потрібно пам'ятати, що над усіма людськими планами, навіть якщо вони не узгоджуються з волею Бога, стоїть все-таки Він, Його сила і влада:

«У серці людини багато думок, але виповниться тільки задум Господній»

Проп. 19:21

Тому, напевно, не потрібно вчитися цьому через досвід неодноразових розчарувань в нездійсненні багатообіцяючих можливостей, які були настільки очевидними, що здавалося, досить просто їх буде реалізувати. Проте, коли ці можливості тануть, як сніг на долоні, утримати їх не можна, як пісок в руці, то душу роздирає запитання: «чому?». Можливо, це урок для гордих людей, які врешті повинні зрозуміти, що стається так, як цього захоче Господь. І не більше. Тому, аби не зазнавати глибокого болю і смутку від нездійснення наміченого наперед, краще завчасно виходити з поглядів та бачень Бога, узгоджувати план Своїх дій з визначеним життєвим шляхом для нас Ним.

Ігор Крошук

Ми можемо бути впевнені у достовірності біблійних пророцтв

Основна причина, чому ми можемо довіряти біблійним пророцтвам, полягає в тому, що вони, як і все Святе Письмо, були надані нам Творцем Всесвіту. Вони натхнені Господом Богом, бездоганні, досконалі та правдиві. Господь ніколи не обманює (*Туту 1:2*), і достовірність біблійних пророцтв ґрунтується на Його характері та всезнанні:

«...Я, що звіщаю кінець від початку, і наперед – що не сталося ще, і що говорю: Мій замір відбудеться, і всяке жадання Своє Я вчиню»
Ісаї 46:9, 10

Біблійні пророцтва провіщають майбутнє та пояснюють, якими будуть наслідки майбутніх подій – добрими чи недобрими. Вони можуть провіщати події, що несуть радість і задоволення або ж страх і горе. Коли Боже пророцтво ігнорується, то це відбувається в основному тому, що воно з різних причин не подобається людям. Зазвичай пророцтва Біблії є не «туманними», а надзвичайно конкретними щодо свого впливу на когось або щось. І вони завжди надійні та заслуговують на нашу цілковиту довіру. Ми можемо дозволити пророцтвам впливати на наше життя, скеровуючи нас у служінні Господу. Вони мають бути для нас джерелом сили й повчання. Провіщене Господом збувається завжди (*Ісаї 14:24*).

Прикладом є пророцтво про потоп у 6-му розділі книги Буття. Бог пояснює причини потопа, конкретно наказує Ноеві збудувати ковчег для збереження життя на землі, а потім насилає цю всесвітню катастрофу. Сні Йосипа в книзі *Буття 37:5-10* були пророчими та пізніше справдилися в його житті. У книзі *Повторення Закону 18:18* записані Божі слова до Мойсея: «Поставлю Пророка для них з-поміж їхніх братів, Такого, як ти, і дам Я слова Свої в уста Його, і Він їм говоритиме все, що Я накажу». Це пророцтво вказує на єврейського Месію, нашого Господа Ісуса; воно згодом цитується в книзі *Дії апостолів 3:22*. У 53-му розділі книги *Ісаї* також міститься неспростоване пророцтво про Христа: про Його служіння, страждання та викупну жертву. У *Псалмі 21*, в описі царя Давида міститься ще одне пророцтво про страждання нашого Господа.

У Своїх власних пророцтвах, наприклад, в *Матвія 24* наш Господь Ісус провіщав про війни, голод,

землетруси, переслідування, відступництво та зради і, зрештою, про Своє повернення. Ці та інші пророцтва щодо останнього часу заслуговують на таку ж довіру, як і Боже попередження про потоп. Подібні пророцтва про трагічні події, яким ще тільки належить збутися, ми також знаходимо в *2 Петра 3* та *Об'явленні розділи 6-16*. А в *1 Солунанам 4:13-18* християнам обіцяне повернення Ісуса Христа, воскресіння умерлих у Христі та підхоплення на небо. Біблійні пророцтва викладають нам «дорожню мапу» майбутнього. І нездатність прийняти якусь із них, наприклад, пророцтво про

підхоплення Церкви, означає втратити одну з найбільших пророчих Божих обітниць.

Ми можемо бути впевнені в тому, що Бог любить нас і тому дав нам Свого Сина для нашого спасіння (*Івана 3:16*). Без сумніву, ми також можемо покладатися на Нього як на Автора біблійних пророцтв. Наш Господь Ісус сказав:

«Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас?»
Івана 14:2

Потім Він дав нам наступну благословенну обітницю:

«Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви»
Івана 14:2

Це має бути підкріпленням для всіх справжніх християн.

Покладіться на Божі пророцтва – так само, як ви довіряєте Божому Синові. «Скільки-бо Божих обітниць, то в Ньому "Так", і в Ньому "Амінь"» (*2 Коринтянам 1:20*).

Що Біблія говорить про привидів?

Чи існують привиди? Відповідь на це запитання залежить від того, що саме мається на увазі під терміном «привид». Якщо він означає «духовну істоту», то відповідь буде ствердною. Якщо цей термін означає «дух померлої людини», тоді відповідь – «ні». Біблія абсолютно погоджується з тим, що існують духовні істоти – як хороші, так і погані. Але вона заперечує ідею, що духи померлих людей можуть залишатися на землі та з'являтися живим. Послання до *Євреїв 9:27* проголошує: **«Людам призначено вмерти один раз, потім же суд»**. Ось, що відбувається з людською душею-духом – суд. Результатом цього суду будуть небеса для віруючих (*2 Коринтянам 5:6-8*; *Філіп'янам 1:23*) і пекло – для невіруючих (*Матвія 25:46*; *Лука 16:22-24*). Третього варіанту немає. Неможливо залишатися на землі в духовній формі «привида». Якщо привиди й існують, то, згідно з Біблією, вони не можуть бути безтілесними духами померлих людських істот.

Біблія навчає надзвичайно чітко, що насправді існують духовні істоти, які можуть зв'язуватися з нами та з'являтися в нашому фізичному світі. Біблія визначає цих істот як ангелів і демонів. Ангели – це духовні істоти, що вірно служать Богові. Ангели – праведні, добрі й святі. Демони є грішними ангелами, що повстали проти Бога. Вони – злі, оманливі та руйнівні. Згідно з *2 Коринтянам 11:14, 15*, демони

маскуються під «ангелів світла» і «слуг правди». Демони, без сумніву, можуть з'являтися у вигляді «привидів» і видавати себе за померлих людей, завдяки своїм силам і можливостям.

Найближчий біблійний приклад щодо «привидів» записаний у *Марка 5:1-20*. Легіон демонів вселився в людину й використовував її, щоб вона мешкала у гробах. У цій історії немає згадки про привидів. Це був випадок, коли демони захопили контроль над звичайною людиною, щоб залякувати людей тієї місцевості. Сатана і його демони прагнуть лише **«красти, убивати та нищити»** (*Івана 10:10*). Вони зроблять усе можливе, щоби ввести людей в оману й віддалити від Бога. Це дуже вірогідне пояснення «примарної» активності сьогодні. Як би воно не називалося – привид, вампір чи полтергейст, якщо це дійсно справжня духовна активність – це робота демонів.

Як щодо тих випадків, коли «привиди» є «позитивними»? Що стосовно медіумів, які стверджують, що викликають померлих і отримують від них цінну інформацію? Знову ж слід пам'ятати, що мета демонів – ввести нас в оману. Якщо в результаті цього люди більше віритимуть медіуму, ніж Богові, то

демон буде більш ніж готовий відкрити правдиву інформацію. Навіть хороша та правдива інформація, отримана від джерела зі злими мотивами, може бути використана для обману, спотворення та знищення.

Інтерес до паранормальної активності дедалі збільшується. З'явилися люди й організації, що називають себе «мисливцями за привидами», які за певну ціну звільняють ваш будинок від привидів. Медіуми, спіритичні сеанси та карти Таро дедалі частіше вважаються нормою. Людській природі властиво знати про існування духовного світу і цікавитися ним. Але, на жаль, замість того, щоб шукати істину про духовний світ, спілкуючись із Богом і вивчаючи Його Слово, багато людей дозволяють собі бути ошуканими нечистими духами. Демони, безперечно, насміхаються над масовим духовним обманом, що має місце у світі сьогодні.

gotquestions.org

Поведінка впливає на оцінку

В одній із сільських шкіл учень 7-го класу Володя вирішив, що навчання це не для нього. Шкільна програма не по його силі, особливо алгебра та геометрія, фізика та хімія. Так собі думав: навіщо ті правила та закони вчити, чи потрібні вони будуть у житті? А тут ще друзі постійно кличуть пограти у футбол після уроків, навіть не вистає часу для виконання домашнього завдання. Та й на уроках якось сумно сидіти. Вирішив усіх веселити, не реагувати на зауваження вчителів та погані оцінки. Справа дійшла до завуча, а потім і до директора. Але йому здавалося, що це вчителі у всьому винні, це у них особливе ставлення до відмінників і тих у кого зразкова поведінка, а до нього чіпляються, забагато вимагають.

У 9-му класі справи стали ще гіршими: вчителі та директор вимагали, щоб він попросив пробачення у вчительки, яку образив, або залишив школу!

Володя опинився у складній ситуації. Його віруюча мама просила і плакала, щоб він вибачився та продовжував навчання, та його особисте «Я» вперто не хотіло когось слухатись та вибачатись. Тоді він вирішив помолитись до Бога, щоб отримати пораду та допомогу. Згодом почав читати Новий Заповіт, з якого зрозумів, що так поводитись з мамою та з вчителями не можна, що потрібно попросити у них вибачення. Помолившись, підійшов до вчителів і попросив вибачення. Звичайно, вони його вибачили і всім стало легше.

В 10-му та 11-му класах Володя мав зразкову поведінку, сидів завжди за першою партою біля вчительського столу. А школу закінчив з найкращими оцінками з усіх хлопців класу. Найбільше на оцінки вплинула зміненна поведінка після прочитання Нового Заповіту.

Дорогі батьки, зверніть увагу на те, чи Ваші діти читають Слово Боже? А Ви самі читаете?

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛОТОВУ ДРУЖИНУ!

Пам'ятати про Лотову дружину – це застереження Ісуса Христа для нашого часу.

Хто ж такий Лот і навіщо пам'ятати про його дружину? Можливо не всі пам'ятають із старих біблійних оповідань про Лота, але точно знають про Содом і Гомору (*Буття 19*). Це про одну і ту ж сумну історію...

На березі Мертвого моря стоїть соляний стовп. Він здавна привертає увагу людей, особливо туристів, тим, що за своїми обрисами нагадує фігуру жінки, як стверджують місцеві жителі – Лотової дружини. Діло було так. Жителі Содому і Гомори дуже сильно зіпсувалися: від малого до великого віддалися гідотній розпусті. Бог постановив знищити вогнем ці вельми гріховні міста, але була одна проблема. В цій місцевості проживав Лот, який мучив там свою праведну душу. Оскільки Лот був племінником Авраама, Божого чоловіка, то на прохання останнього, перш ніж знищити Содом, Бог рятує Лота і його сім'ю: жінку та двоє дочок. Під час порятунку ангели Божі сказали до Лота, щоб ніхто з них не оглядався назад, а спішили спасти свої душі, утікаючи на гору. Не можна було повертатися в оселю за своїми скарбами чи іншими цінностями. Справа була дуже термінова і не підлягала зволіканню.

На превеликий жаль, жінка Лота оглянулася, – і... стала соляним стовпом!

Ісус у Євангелії навчає, що як було за днів Ноя і як було за днів Лота, так і буде в останні дні: «Так само, як було за днів Лотових: їли, пили, купували, продавали, садили, будували; того ж дня, як Лот вийшов із Содому, – огонь із сіркою з неба линув, і всіх погубив. Так буде й того дня, як Син Людський з'явиться! Хто буде того дня на домі, а речі його будуть у домі, нехай їх забрати не злазить. Хто ж на полі, так само нехай назад не вертається, – ПAM'ЯТАЙТЕ ПРО ЛОТОВУ ДРУЖИНУ!» (*Від Луки 17:28-32*).

Як часто доводиться чути нарікання людей на несправедливу долю, нарікання на Бога, Який не допомагає, не чує. Як часто люди стають, образно кажучи, соляними стовпами тільки тому, що не слухаються Божих вказівок щодо спасіння. Господь пропонує нам добру, щасливу долю, даючи через Своє Слово вказівки, як жити і куди йти. Бог через Ісуса Христа дав кожній людині шанс спастися від майбутнього гніву, але дехто, як жителі Содому, лише ожорсточується, – хтось, як Лотові зяті, вважає це жартом чи казкою, а хтось уже на дорозі до спасіння просто оглядається із сумом назад...

«Пам'ятайте про Лотову дружину!» Пам'ятайте – і обирайте спасіння. Воно – у ваших руках, подароване Самим Богом.

«Бо не жадаю Я смерті помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!»
Єзекіїля 18:32

Будуть дні, та й вони є для кожного і сьогодні, коли для порятунку душі не буде багато часу. Декому доведеться тікати у безпечне місце, нічого не взявши з собою. Загроза повернутися або залишитися на тому ж місці може мати фатальні наслідки. Важливо вибрати одне – рухатися і довіряти Богу, що Він потурбується і проведе далі по житті!

Ігор Шийка

Про фундаменти будинку і сім'ї

Чому з'являються тріщини у фундаменті будинку?

Основна причина – нерівномірний розподіл навантаження на ґрунт, але він буває викликаний різними явищами: просіданням ґрунту, неправильним армуванням, помилками в розрахунку навантаження, низькою якістю будівельних матеріалів. – *Bunuska з Wikimedii.*

Сім'я – це фундамент суспільства, на якому будується майбутнє покоління.

Так само і в сімейному фундаменті іноді з'являються тріщини. А причини дуже схожі.

Нерівномірний розподіл навантаження, який буває викликаний різними явищами. Так, сім'я – це не тільки радість, щастя, досягнення і рух вперед.

Сім'я – це зусилля, навантаження, жертви, як спільні, так і зокрема особисті.

Періоди щастя і ра-

дості тріщин не створюють. Сімейні тріщини з'являються від навантажень, різних навантажень: фізичних, емоційних, моральних, духовних...

У кожного вони свої. І якщо вчасно не почати необхідні дії, то ці тріщини можуть призвести до руїни.

Руїна сім'ї – це не просто розрив стосунків, це травма, яка торкається усіх, хто був дотичний до цього фундаменту – близькі, рідні, а особливо діти, для яких ця сім'я була опорою початку їхнього життя.

Основні причини тріщин у сімейній будівлі:

- Легковажний підхід до будівництва сім'ї – неправильні мотиви, нездоровий батьківський приклад будівництва стосунків, власні необґрунтовані очікування...

- Сторонні домішки – втручання інших людей в особистий сімейний простір, порушуючи його цілісність,

знецінуючи, зневажуючи, чи принижуючи авторитет когось із членів сім'ї.

- Неправильне армування – неправильно розставлені пріоритети, коли заради когось або чогось людина готова пожертвувати інтересами своєї сім'ї.

- Помилки в розрахунках навантаження – невміння чи небажання підтримувати, цінувати, та допомагати один одному, невміння або небажання виховувати можливості один одного, очікування від людини того, що їй, можливо, не під силу.

- Низька якість матеріалів – особиста недосконалість, впертість, принциповість, безкомпромісність, егоїзм, гордість та ще низка різних особистих якостей характеру людей, які можуть руйнувати сімейний фундамент...

Продовження на 5 стор. ■

Чи несуть діти покарання за гріхи своїх батьків?

Згідно Божого Слова стверджуємо: діти не відповідають за гріхи, скоєні їхніми батьками, як і батьки не несуть відповідальності за гріхи своїх дітей. Кожен із нас відповідальний за свої власні гріхи. У книзі пророка *Єзекіїля 18:20* сказано: «Та душа [тобто людина], що грішить, вона помре. Син не понесе кари за батькову провину, а батько не понесе за провину синову, – справедливість справедливого буде на ньому, а несправедливість несправедливого на тому буде». Цей вірш чітко демонструє, що покарання за гріхи певної людини нестиме лише ця людина.

Існує текст, який приводить декого до думки, що Біблія навчає про покарання за гріхи від покоління до покоління, проте це розуміння не зовсім є вірне. Згаданий вірш записаний у книзі *Вихід 20:5*, де застерігається щодо витворів людських рук, тобто ідолів: «Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрисний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене». Цей текст говорить про погані наслідки для дітей тих батьків, які ненавидять Бога. Він говорить, що наслідки людських гріхів відчуватимуться наступними поколіннями. Бог попереджав ізраїльтян, що їхні діти будуть відчувати на собі вплив покоління своїх батьків як природний

наслідок їх непослуху та ненависті до Бога. Діти, виховані в такому оточенні, практикуватимуть таке ж ідопоклонство, дотримуючись, таким чином, даного їм прикладу непослуху. Їхня непокоря вкоренилася настільки глибоко, що на її виправлення повинно піти декілька поколінь. Бог не вимагає від нас відповідальності за гріхи наших батьків, але ми іноді страждаємо в результаті скоєних ними гріхів, як це ілюструє *Вихід 20:5*.

Як вказано в *Єзекіїля 18:20*, кожен із нас відповідальний за власні гріхи, і нам доведеться понести за них покарання. Ми не можемо розділити свою провину з кимось іншим, як і ніхто інший не може бути відповідальним за неї. Тим не менше, існує один виняток із цього правила і нам важливо знати про нього. Одна Людина взяла на себе гріхи інших і понесла покарання за них, щоб грішники могли стати праведними та чистими перед Богом. Цією Людиною був Ісус Христос, Син Божий. Небесний Отець послав Ісуса в цей світ, щоб обміняти Його святість на наші гріхи. «Бо Того, Хто не відав гріха, Він учинив за нас гріхом, щоб стали ми Божою правдою в Нім!» (*2 Коринтянам 5:21*). Господь не карає за гріх тих, хто приходить до Нього у вірі.

ЗОЛОТІ ПРАВИЛА ‘ЗОЛОТОГО’ ЧОЛОВІКА

- Живіть в мирі з Богом.
- Показуйте дружині, що Ви її потребуєте, що вона важлива для Вас.
- Часто говоріть їй про те, що Ви її любите.
- Висловлюйте свою любов як у словах, так і в справах.
- Часто запитуйте її думку з того чи іншого питання.
- Розвивайте у себе почуття гумору.
- Втішайте в моменти її емоційного спаду, замість читати нотації і критикувати її.
- Цікавтеся тим, що вона вважає важливим у житті.
- Будьте лагідним в стосунках з нею.
- Виправляйте дружину м'яко і ніжно.
- Приділяйте час їй та Вашим дітям.
- Цікавтеся її друзями.
- Будьте людиною, якій можна довіряти.
- Часто робіть їй компліменти.
- Разом вирішуйте які необхідні речі чи продукти потрібно закупити.
- Прощайте, якщо вона ображає Вас.
- Приймайте її такою, якою вона є; підкреслюйте, що відрізняєте її від інших, роблячи особливою.
- Не показуйте свої переваги над нею, не бійтеся упокорюватися.
- Разом з нею відвідайте Богослужіння.
- Дозволяйте своїй дружині помилятися; обговорюйте з нею допущені помилки та втішайте її.
- Приласкайте її після важкого дня.
- Знаходьте час посидіти і спокійно поговорити одне з одним.
- Здійснюйте прогулянки з сім'єю на природі.
- Іноді пишіть їй SMS-ки про те, як сильно Ви її любите.
- Даруйте їй квіти або листівки, коли вона не очікує цього.
- Говоріть про те, як Ви її цінуйте.
- Захищайте її.
- Не чекайте, що вона робитиме щось, що вище за її емоційні або фізичні здібності та можливості.
- Хваліть її перед іншими людьми.
- Розповідайте про свою роботу, якщо дружині це цікаво.
- Розумійте обмеженість її фізичних здібностей, особливо якщо у Вас кілька дітей.
- Старайтесь день починати з читання Біблії і молитви.
- Моліться за дружину та дітей.
- Допмагайте дружині у досягненні її цілей, чи то хобі чи освіти.
- Поводьтеся з нею так, як ніби Бог поставив на ній печатку “Обходитися обережно”.
- Позбудьтеся своїх звичок, що дратують дружину.
- Виховуйте дітей з любов'ю, а не в гніві.
- Не виставляйте її родичів у негативному світлі, порівнюючи їх зі своїми.
- Дякуйте їй за те, що вона робить.
- Проводьте Біблійні спілкування в колі сім'ї.
- Щодня знаходьте час для спільної молитви.
- Не чекайте, що дружина Вам співатиме дифірамби щоразу, коли Ви допоможете їй прибрати помешкання.
- Робіть для неї маленькі приємні речі (несподіваний поцілунок, вранці застеліть постіль...).
- Дізнайтеся, чого вона боїться в житті, і зробіть усе можливе, щоб вона пододала свої страхи.
- Намагайтеся задовольняти її інтимні потреби.
- Дізнайтеся її улюблену страву і хоча б зрідка готуйте її спеціально для неї.
- Разом будуйте ваші плани на майбутнє.
- Будьте ввічливі щодо неї, наприклад, відкриваючи перед

- нею двері, наливаючи їй чай.
- Вмійте вислухати її, навіть якщо тема розповіді здасться вам не дуже цікавою.
- Дізнайтеся: чи не ревнує вона Вас до когось, і розвійте її підозри.
- Пам'ятайте про ювілеї, дні народження та інші пам'ятні дати.
- Навчіться насолоджуватися походами разом із дружиною на ринок чи по магазинах.
- Робіть їй подарунки час від часу.
- Дозвольте їй вільно висловлюватися, без страху бути названою нерозумною чи нелогічно мислячою.
- Обережно підбирайте слова, особливо якщо Ви роздратовані.
- Дозвольте їй проводити певний час наодинці зі своїми под-

- ругами.
- Читайте книги і статті, які вона рекомендує Вам.
- Не критикуйте дружину в присутності інших людей.
- Розпитуйте її, як вона провела свій день на роботі чи вдома.
- Не допускайте того, щоб Ви захоплювались іншими жінками.
- Виявляйте співчуття, коли дружина себе почуває погано.
- Передзвоніть їй, якщо Ви затримуетесь в дорозі чи на роботі.
- Не докоряйте дружині у присутності Ваших дітей.
- Визнавайте свої помилки, якщо Ви були неправі.
- Будьте відверті з нею.
- Пам'ятайте, що всякому чоловікові голова – Христос.

ЗОЛОТІ ПРАВИЛА ‘ЗОЛОТОЇ’ ЖІНКИ

Близькі стосунки з Богом – це основа життя кожного християнина і християнки. Найпершим правилом заміжньої жінки, яка хоче мати міцну християнську сім'ю, має бути щире регулярне спілкування з Богом і побудова сімейного спілкування, звичок, традицій на принципах Божого Слова.

Тому вона:

- Живе в мирі з Богом.
- Шанує і любить свого чоловіка.
- Вірна своєму чоловіку.
- Просить у Бога мудрості для свого життя і стосунків у сім'ї.
- Поважає і кориться своєму чоловіку в Господі.
- Смиряться при докорі.
- Вчиться переносити труднощі.
- Відкидає спокуси цього світу.
- Всіляко допомагає і підтримує чоловіка в його справах.
- Довіряє йому керівництво фінансами.
- Цінує свого обранця як особистість.
- Старається задовольняти інтимні потреби свого чоловіка.
- Відповідально ставиться до своїх обов'язків у сім'ї.

- Щира в стосунках з чоловіком.
- Знає особливості його характеру.
- Не керує чоловіком.
- Радіє успіхам чоловіка.
- Не порівнює його з іншими чоловіками.
- Не є надокучливою.
- Уміє вчасно говорити та вміє мовчати.
- Не принижує чоловіка.
- Є тією, яка допомагає досягати чогось, а не тою, яка б'є по руках своєю критикою.
- Говорить слова підтримки.
- Уміти бачити добро і не загострює увагу на промахах чоловіка.
- Є йому другом.
- Є молитовною опорою.
- Підтримує домашній затишок.
- Не вимагає досконалості від чоловіка.
- Цікавиться вподобаннями чоловіка.
- Проводить час разом з ним та дітьми.
- Не маніпулює чоловіком.
- Не зневажає його.
- Завжди пам'ятає, що чоловік є головою сім'ї.

Про фундаменти будинку і сім'ї

■ Початок на 4 стор.

Як же будувати і зміцнювати свою сімейну будівлю?

Так само, як і в будівництві будинку є певні правила та інструкції для закладання фундаменту, так само і для побудови сім'ї є правила, закони і інструкція. Всі вони записані у Слові Божому. І ще жоден психолог, чи сімейний консультант, жодна розумна книжка, не змогли знайти і дати кращих порад, ніж ті, які дав Сам Творець і Автор сім'ї.

Його принципи дуже прості, але в той же час і дієві. А основних принципів – любов, повага, підтримка, жертвність, вірність, щирість, допомога...

Та найголовніше – це любов!

«Любов довготерпить, любов милодствує, не заздирить, любов не величається, не надимається, не поводиться нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але

тішитися правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить!»
1-е до Коринтян 13:4-7

Тож, якщо ви прагнете будувати своє життя і свою сім'ю на правильній основі, то звертайтеся в молитві за порадою до Того, Хто усе створив, шукайте відповіді на питання в Божому Слові, і будуйте своє життя на фундаменті Божої любові.

Дуже важливо для вас: *Євангелія Матвія 7:24-27.*

Ірина Галишко

СПОКІЙ

Через книгу пророка Ісаї так говорить Господь Бог:

"О, коли б ти прислухувався до Моїх заповідей, то був би твій спокій як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі!"

Ісаї 48:18

Сердечний спокій – це стан віруючої в Господа людини, який характеризується відсутністю паніки і відсутністю надмірних хвилювань. Натомість, сердечний спокій характеризується миром, яким наповнює Бог серце віруючої в Господа людини через абсолютну, тверду і непохитну довіру людиною свого життя, своїх проблем і своїх потреб Господу. Сердечний спокій дарує віруючій людині лише Господь!

Як ми вже прочитали на початку, згідно з книгою пророка *Ісаї 48:18*, сердечний спокій приходить у серце лише тієї віруючої людини, яка є виконавцем Слова Божого. І, навпаки, та людина, яка не є виконавцем Слова Господнього, відповідно, і не може мати істинного сердечного спокою, як написано у Книзі пророка Ісаї

"Для безбожних спокою немає, говорить Господь!"

Ісаї 57:21

На превеликий жаль, ми є очевидцями того, як диявол знущується з тих людей, які не є виконавцями Слова Божого, а саме: ворог людської душі вводить, неначе гіпнозом, людей у наркотичну, алкогольну, тютюнову, азартну, розпусну та інші гріховні залежності, через які ті люди не мають спокою! Також, через те, що люди не бажать бути виконавцями Божого Слова, в життя таких людей та у їхні сім'ї і родини, сатана приносить надзвичайно багато неспокою та біди! І дуже часто такі люди звинувачують у своїх бідах тих чи інших людей, при цьому, вони навіть не здогадуються, що це не хтось інший винен у їхніх проблемах, а це сам диявол використав те, що

людина не бажала стати виконавцем Слова Господнього і наніс цій людині багато неспокою та біди...!

Яким же чином ми можемо визволитися від неспокою, який приніс диявол? Відповідь на це запитання ми знаходимо у *Євангелії від Матвія*, де так говорить Господь Ісус Христос:

"Прийдіть до Мене усі струджені та обтяжені – і Я вас заспокою. Візьміть на себе ярмо Моє і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий, – і знайдете спокій душам своїм. Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!"

Матвія 11:28, 29

Отже, для того, щоби позбутися сердечного неспокою і, для того, щоби отримати сердечний спокій від Господа, людині потрібно прийти до Господа в щирій молитві покаяння за свої гріхи та взяти на себе любе Христове ярмо (*див. Матвія 11:30*), вирішивши стати учнем Христа, слуханням Йому.

А для цього потрібно зробити Новий Заповіт настільною Книгою, Яку будемо щоденно, уважно, по-порядку читати так, щоби запам'ятовувати і відразу втілювати прочитане Боже Слово в своє особисте життя!

Микола

Чому існує так багато релігій? Чи всі релігії ведуть до Бога?

Наявність багатьох релігій і твердження, що всі релігії ведуть до Бога, – це питання бентежить безліч людей, які щиро шукають істину про Бога. Врешті-решт, дехто з них втрачає надію коли-небудь знайти істину щодо цього питання. Або ж вони приймають універсалістське переконання, що всі релігії ведуть до Бога. Звичайно, скептики також вказують на факт існування такої кількості релігій, як на доказ того, що або Бога пізнати неможливо, або Його просто не існує.

Послання до Римлян 1:18-21 містить біблійне пояснення існування такої кількості релігій. Прочитай цей текст самостійно у своїй Біблії. Істина про Бога доступна і відома кожній шукаючій людині, тому що Бог подбав про це. Замість того, щоб прийняти істину про Бога та підкоритися Йому, більшість людей від неї відмовляється й шукає свій власний шлях до розуміння Бога. Але це призводить не до пізнання Бога, а до порожнечі. Тут ми знаходимо причину існування багатьох релігій.

Багато людей не хочуть вірити в Бога, Який закликає до святого морального життя, тому вони придумують інше божество, яке не висуває таких вимог. Багато людей не хочуть вірити в Бога, Який заявляє, що вони не можуть заслужити на небо, йдучи своїм власним шляхом. Тому вони придумують такого бога, який приймає людей на небо, якщо вони виконували певні обряди, дотримувалися якихось правил і підкорялися тим законам, які вони самі встановили. Багато людей не

хочуть взаємин із Богом, Який є Всемогутнім володарем. Таким чином, вони уявляють собі Бога, швидше, як містичну силу, а не особистість і свого найвищого правителя.

Існування великої кількості релігій не є аргументом проти існування Бога чи на користь того, що істина про Бога неосяжна. Навпаки, існування такої кількості релігій є демонстрацією відмови людства від єдиного істинного Бога. Людство замінило Його богами, які їм більше припадають до душі. Це – небезпечне заняття. Бажання відтворити бога за власним образом походить від гріховної природи, яка існує в людині, що, в результаті, призведе до погибелі (*Галатам 6:7, 8*).

Релігій і конфесій Бог не створював. Справжнє християнство, по своїй суті, не є релігія. Християнство – це живі стосунки з Богом, це життя в Божому Царстві (*Колоссянам 1:12-14*). Чи всі релігії ведуть до Бога? Усі релігії ведуть на Його суд. Лише істинне християнство веде до Його прощення та вічного життя. Незалежно від того, в лавах якої релігії ти перебуваєш, ти зустрінешся з Богом після смерті (*Євреям 9:27*). Усі релігії ведуть до Божого суду, але лише справжнє християнство веде до прийняття Богом, адже тільки зі спасінням через віру в Ісуса Христа ми можемо з упевненістю прийти до Нього. Рішення прийняти істину про Бога важливе з однієї простої причини: вічність надто тривала, щоби помилятися. Саме тому правильне рішення щодо Бога має вирішальне значення.

Чи можна їсти кров'янку?

Може хтось не знає, кров'янка – це така ковбаса зі свинячих кишок, головним інгредієнтом якої є теляча або свиняча кров. Є й такі люди, які зарізавши свиню, набирають у горня кров і випивають.

Отже, що про вживання крові в їжу говорить Боже Слово – Біблія?

Коли Господь дозволив людям вживати в їжу м'ясо тварин і птахів, то зробив уточнення: **"...тільки м'яса з душею його, цебто з кров'ю його, не будете ви споживати"** - *Буття 9:4*. Ця заповідь-наказ ще кілька разів повторюється в Біблії. В Книзі *Левит* також говориться про це вельми недвозначно: **"... жодної крові птаства та худоби не будете їсти по всіх ваших оселях"** - *7:26*. Також у Книзі *Левит* Господь говорить: **"І сказав Я Ізраїлевим синам: Крові кожного тіла ви не будете їсти, бо душа кожного тіла – кров його вона. Усі, що їдять її, будуть понищені"** - *17:14*. У книзі *Повторення Закону* також йдеться про це: **"Тільки будь обережним, щоб не їсти крові, бо кров – вона душа, і ти не будеш їсти душі разом з м'ясом. Не будеш їсти її, – на землю виллеш її, як воду. Не будеш їсти її, щоб було добре тобі та синам твоїм по тобі, коли робитимеш справедливе в Господніх очах"** - *12:23-25*.

Дотримання цієї Божої постанови в часи Нового Заповіту не було скасоване апостолами, але навпаки – підтверджено на апостольському соборі в Єрусалимі 51-го року. У його рішенні засвідчено зокрема й таке: **"Бо зволилось Духові Святому і нам, – тягару вже ніякого не накладати на вас, окрім цього необхідного: стримуватися від ідолських жертв та крові, і задушенини, та від блуду. Оберігаючися**

від того, ви зробите добре" (*Дії апостолів 15:28, 29*).

Тут треба зробити невелике пояснення. Задушенина – це вбита тварина, якій не випустили на землю кров.

Наказ апостолів стримуватися від вживання в їжу крові тепер уже став стосуватися не тільки ізраїльтян, але і усіх християн різних національностей - *Дії апостолів 15:19, 20; 21:25*.

Окрім Божої заповіді, також існує ціла низка підстав, які свідчать про недоцільність використання крові в їжу. Перш за все, це відоме твердження, що кров тварин є токсичною, та в певному сенсі навіть отруйною для організму, на відміну від м'яса. Сьогодні, напевне, вже кожній дорослій людині відомий вислів про те, що кров буквально здатна сп'янити тих, хто її вживає, а люди, які вживають її систематично, досить швидко стають злими, агресивними та жорстокими.

Тому, якщо ви бажаете бути вірними Богу, то страви з крові з раціону краще прибрати, а також іншим людям їх не пропонувати.

Справжнє життя: Ісус Христос

Існує справжнє життя, сповнене повноти, прийняття і сенсу. Його можна отримати у стосунках з Ісусом Христом. Ніхто в історії людства не говорив таких слів, як Ісус, і не підтверджував їх так, як Ісус. Ісус говорив, що може прощати гріхи, через Нього ми можемо пізнати Бога-Отця. Ісус підтвердив усі ці слова, воскреснувши з мертвих. Він справді унікальна Особа, яка будь-коли жила на світі. Він значно більше ніж просто добрий вчитель.

Біблія говорить, що Ісус є Богом, Який став людиною: «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами» (Івана 1:14). Він був «сяєвом слави та образом істоти Його [Бога]» (Євр. 1:3). У двох словах: Ісус Христос виявив Яким є Бог. Тож як почати стосунки з Ним?

Нам не потрібно для цього ставати діловою людиною. Спроба вразити Бога нашими добрими справами не справляє на Нього враження. Якщо ти стикався із стосунками, де тобі треба було завоювати чийсь увагу, то ти знаєш, що це неприємно і нелегко.

Бог полюбив нас такою щирою любов'ю, що Сам проклав шлях до Себе., але є одна проблема. Зараз між нами і Богом є гріх (наше самодостатнє життя виявляється нашим гнівом, образами, нетерплячістю, егоїзмом, жадібністю тощо). Якщо ти розмірковував, чому твої молитви ідуть в нікуди, то ось, власне, чому. Наш гріх відділив нас від Бога, Який не знає гріха, є Святий.

То що ж зробив Бог, щоб ми могли мати стосунки з Ним? Ісус Христос («Бог у тілі») узяв всі наші гріхи на Себе і добровільно поніс за них покарання – смерть. Він зробив це, щоб ми могли бути повністю прощеними, повністю прийняті Ним. Повір Богу!

Нашу проблему можна проілюструвати на прикладі однієї студентки, яку суд засудив через злочин. Їй дали 30 днів, щоб заплатити 1000 доларів штрафу. Студентка не мала таких коштів. Тоді суддя, знаючи це, знімає свою суддівську мантію, і платить за неї штраф. Чому?

Як суддя, він повинен був винести справедливе рішення. Але як батько тієї студентки, він обирає заплатити штраф замість неї.

Це те, що зробив Ісус для нас. Він приніс Себе у жертву, Його били, принижували і розп'яли замість нас. Він тепер хоче, щоб ми повірили Божому Слову, і просить нас відгукнутися на Його жертву і запросити Його у наше життя.

Він хоче, щоб ми знали Його і відчували Його любов, радість та мир. Коли ми запрошуємо Його у наше життя, то отримуємо Його прощення і починаємо нові вічні стосунки з Ним. Ісус сказав: «Ось Я стою під дверима [твого серця] та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною» (Об'явлення 3:20).

Якщо це бажання твого серця, ось молитва, якою ти можеш помолитися до Бога зараз (не так важливими є слова, як твоє щире серце):

«Отець Небесний, Боже, я визнаю, що згрішив проти Тебе. Дякую, що Ісус Христос помер на хресті за мої гріхи. Я каюсь у своїх гріхах і прошу, прости мені. Я хочу пізнати Тебе. Прийди у моє життя як мій Спаситель та Господь. Дай мені справжнє життя, яке приходить лише від Тебе. Амінь».

svitstudentiv.com

Християнська віра

«Віра від слухання, а слухання через Слово Христове»

Римлянам 10:17

Що таке віра? Можливо, ви вважаєте, що це щось наївне чи легковажне, відмова від розуму або крок у порожнечу із заплученими очима, ковнічка для кульгавого або парасолька під час зливи й навіть транквілізатор, який, наче «опіум для народу», пригнічує страх перед смертю?

Ні, віра — це повна довіра Богу Біблії, Який говорить з людством через Святе Письмо, відкривши себе в Ісусі Христі, і Який справді любить, виявивши Свою любов у тому, що віддав найдорожче, а саме Свого улюбленого Сина, Який пожертвував Своім життям заради спасіння грішників.

Віра — це не відданість якомусь образу мислення, а любляча залежність від Бога, Який дав такі ясні докази Своєї доброти, любові та сили.

Невже так важко мати віру, яка спасає? Ми маємо визнати, що бракує нам віри; і це сумно. Але хіба ми не повинні слухати Бога. Чи можемо ми зневажати або відкидати те, що Він каже?

«ЗЕРНО ВІЧНОСТІ»

ПРО ПОКАЯННЯ

Дорогий читачу, чи знаєш ти, що в очах святого Бога кожна людина є грішна і засуджена до смерті? Щоб грішнику уникнути вічної смерті і бути спасеним, необхідно отримати Боже прощення. Прощення в цьому аспекті – це відмова Бога відплачувати нам за наші гріхи. Але Бог не дарує Свого прощення людям, не оговоривши його певними умовами.

Умова, за якої Бог дарує прощення, є одним словом ПОКАЯННЯ.

Ісус Христос, Син Божий, почав Своє служіння таким же посланням: «Покайтеся, бо наблизилось Царство Небесне» (Матвія 4:17). Покаяння – це прохання про спасіння. Апостол Петро пояснив це так:

"Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змилувався над вашими гріхами"
Дії апост. 3:19

Через покаяння відчиняються двері до помилування і людина знаходить Боже спасіння.

Друзі, у світі безліч людей, які багато в чому відрізняються одне від одного. Але всі ми знаємо, що **"всі згрішили і позбавлені Божої слави"** (Римл. 3:23). І далі: **"Немає праведного ані одного"** (Римл. 3:10). Бог через Свого пророка Ісаю сказав: **"Усі ми блукали, як ті овечки, розпорошилися кожен на власну дорогу"** (Ісаї 53:6).

Любий читачу, хіба це не стосується вас особисто? Чоловіки чи жінки, незалежно від віку, які не пізнали Бога як Владику і Господа їхнього життя, перебувають у гріху та непокорі. Гріх відокремив вашу душу від Бога. Ви внутрішньо відчуваєте тугу, яку не в змозі зрозуміти. Можливо, ви почуваетесь покинутим, забудим, і Бог вас не чує. Пояснення цьому є дано Богом:

"Рука Господня не скоротшала, щоб не помагати, і Його вухо не стало тяжким, щоб не чути"
Ісаї 59:1

І ще: **"Заплата за гріх – смерть"** (Римл. 6:23).

Розмірковуючи про своє життя і гріхи, подумайте про Бога. Бог безгрішний, Він є святий, праведний та справедливий. Бог каже, що гріх має бути засуджений:

"Бо Бог приведе кожную справу на суд, і все потаємне, – чи добре воно, чи лихе!"
Еклез. 12:14

Величезна прірва відокремлює вас від Бога. І до тих пір, поки ви не знайдете шлях, який з'єднає прірву між святим Богом і грішниками, на вас чекає вічна смерть. (Луки 16:26). Незважаючи на те, що Бог визначив покарання за гріх, у той же час Його любов проклала

шлях до спасіння (Івана 3:16).

Бог, Який ніколи не обманує, покарає гріх. Але, якби цей закон негайно був застосований до людини, вона негайно б померла. Бог, Який не бажає нічийої смерті, послав Свого Сина Ісуса прийняти на Себе покарання за наші гріхи, щоб ми могли жити.

Бог у своїй великодушності і доброті пристрасно бажає врятувати людей. Ісус Христос прийшов у світ із метою врятувати наші душі. Він був святим, безгрішним, чистим Агнцем Божим. Бог Своєю любов до нас довів тим, що Він поклав наші гріхи, провини і відплату за них на Ісуса. Ісус, підкоряючись волі Свого Отця, прийняв покарання за наші гріхи. Він замість нас був розп'ятий на хресті, задовольнивши цим вимогу Бога про покарання за гріхи. Агонія продовжувалася протягом шести годин. Він відчував страшні муки до тих пір, поки не настала розплата за гріхи, і Ісус не випустив останнього подиху.

Шановний читачу, чи усвідомили ви, що Ісус помер за скоєні вами гріхи і ЗАМІСТЬ вас? Хто насправді розп'яв Ісуса? Чи винні у цьому лише єврейські закони, Пилат чи римські солдати? Апостол Петро, одного разу проповідуючи багатотисячному натовпу, чітко й ясно сказав: **"Того, що був виданий певною волею та передбаченням Божим, ви руками беззаконників розп'яли та забили"** (Дії апост. 2:23).

Друзі, подивіться на Ісуса – Того, Якого розп'яли, і кожен визнайте свою провинку і участь у Його розп'ятті. Покаяння починається в той момент, коли ви своїм серцем уявляєте цю картину. Через силу Святого Бога ви усвідомлюєте, що ви повинні були померти, а не Ісус, але Він зайняв ваше місце.

Коли ця свідомість проникає в серце, вона завдає біль і викликає жаль про вчинені гріхи. Тільки уявіть: один прийняв смерть замість інших. Замислюючись над понесеним Ісусом покаранням, розуміючи, що це ми заслужили хресну смерть замість Нього, ми з благанням вигукуємо: **"Боже, будь милостивий до мене, грішного!"** (Луки 18:13).

Це початок покаяння. Далі воно супроводжується повним відступом від колишніх гріхів та наверненням на Божу дорогу. Людина, очистившись від усякої неправди і відвернувшись від неї, стає на шлях правди. Простіше кажучи, – це покаяння в дії, тобто. робота, яку Бог виконує в серцях тих, хто приходить до Нього, щоб бути з Ним. Людина, не покаювшись, ніколи не пізнає миру, щастя та безпеки. Тільки навернувшись до Господа, ми відчуємо радість воскресіння.

І, нарешті, покаяння – це результат глибокої вдячності та відданості Ісусу Христу та Божій волі.

"Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив"

Івана 4:19

ОСТЯННІЙ ЗЯКЛИК

Людина, як свідчать святі сторінки Біблії, була створена на образ і подобу Божу (*Буття 1:26, 27*) і була створена для щастя, для життя вічного. Але людина відступила від Бога, людина вирішила не слухатися Бога і стала противником Йому. Але Добрий Бог не бажає смерті грішника і постійно звертається до людини, закликаючи її повернутися до Нього:

«Як живий Я, – говорить Господь Бог, – не прагну смерті несправедливого, а тільки щоб вернути несправедливого з дороги його, і буде він жити! Наверніться, наверніться з ваших злих доріг, і нащо вам умирати...»

Єзекіля 33:11

Але, на жаль, не кожен має в своєму розпорядженні серце до покаяння. У більшості випадків люди свідомо переступають Божу волю, а значить відкидають своє спасіння, фактично розпинають Ісуса Христа і, як наслідок, неминуче гублять себе навіки.

«Ми не інакше, як діти диявола, – гірко зізнавалась сучасна освічена людина. – Виявити раніше невідоме, зробити сенсаційне відкриття – це ми можемо, але позбутися згубних наслідків свого винаходу – не в змозі...».

Так, досліджуючи космос,

проникаючи у світ малих величин, прагнучи керувати генетичною інформацією людини, як жорстоко помилилися вчені мужі, сподіваючись за допомогою прогресу досягти моральних висот та загального благоденства! Світ ні на йоту не покращав! Сучасна світова культура з її цивілізацією потоплає в содомській аморальності. Світ дозрів у своїй безбожності і вже приготував себе до судного дня. І Бог вчинить вельми справедливо, спопеливши просочену гріхом планету в майбутній стихії вогню, як про це свідчить Біблія:

«Тодішній світ, водою потоплений, згинув. А теперішні небо й земля заховані тим самим словом, і зберігаються для огню на день суду й загибелі безбожних людей»
2 Петра 3:6, 7

Дорогий читачу! Найбільша милість є дарована в Ісусі Христі для всіх, хто кається, для тих, що плачуть за свої гріхи: Він Своєю Голгофською смертю відсунув Свій праведний суд.

Сьогодні вісники Божі проповідують вічне спасіння. Це не людські домисли, а Слово Господа, Євангелія спасіння. Але хто підкоряється йому, хто слухає?! Світ сьогодні у безпорадному стані і не здатний каятись.

А день суду призначений, і він буде справедливим: за безчесними справами і за мерзенними гріхами запеклих грішників. Не покаювшись, вони підуть у місце вічних мук, де відразу зрозуміють безвихідь свого становища. Там, у пеклі, вони дізнаються про блаженну радість праведників, але зблизитися з ними або навіть наблизитися до них навіки не зможуть.

У потойбічному світі між спасеними і загиблими затверджено велику прірву, так що бажаючи перейти з раю в пекло не можуть, також з пекла до раю не переходять (*Євангелія від Луки 16:26*). За гробом праведники нічим не допоможуть грішникам – час благовістя завершиться, поділ зафіксується назавжди і у вирокі Божому щось змінити ніхто не зможе. Ніякого очищення грішної людської душі чи зміни становища людини після її смерті не існує!

Якщо ти усвідомлюєш свій погібельний стан, то можеш помолитися цією молитвою: Небесний Отче, прийми моє покаяння. Заради Ісуса Христа, Твого Єдинородного Сина, що помер за мої гріхи на Голгофському хресті, прости мені усі мої гріхи і очисти від усіх моїх беззаконь. Я щиро вірю в Твою любов до мене і дароване мені прощення. Люблячий Господи, я приймаю Тебе своїм Господом і Спасителем. З цього часу моє життя належить Тобі. Будь моїм Добрим Пастирем. Амінь.

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."

Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 4441 1110 7078 5732 Танчин Євгеній Богданович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачин Петро
Калинів Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій

Молитва й віра два крила

Молитва й віра - два крила,
Одне без одного безсилі.
Тобі і Слава і Хвала,
Нехай звучить, Ісусе милий.

Мене Ти в світі віднайшов,
Коли в гріхах я потопала.
Явив Свою Святу любов,
Господня милість оправдала.

На хрест Ти добровільно йшов,
Мої гріхи забрав на руки,
Пролив святу невинну кров,
Щоб не терпіла вічні муки.

Я щиро дякую Тобі
За дивовижне воскресіння,
За перемогу на хресті,
За дар надії на спасіння.

О, любий друже, нині ти
І на хвилинку не барися,
До Нього з покаєнням йди,
Сердечно слізною помолися.

Відчуєш дивний Божий мир
В душі, що спокою не мала.
Ввійде у неї Дух Святий,
Якого так вона чекала.

Вавринюк Т.

с. Зимна Вода, вул. І. Сірка, 46

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"

м. Куликів, вул. Мазепи, 38

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"

м. Буськ, вул. Буського Братства, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰(літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"

м. Львів, вул. Жовківська, 8

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"

м. Львів, вул. Медової Печери, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"

м. Львів, вул. В. Великого, 4

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"

м. Львів, вул. Пекарська, 59

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"

м. Львів, вул. Скрипника, 2а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"

м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29

НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 6

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик

НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41

НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰ (зим. час), 19⁰⁰ (літ. час)

с. Бортків

НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰